

Karaimi

Karaimi

Karaimi - niewielka mniejszość etniczna pochodzenia tureckiego, wyznająca karaizm, przybyła w średniowieczu ze swych pierwotnych siedzib na Krymie na ziemię Wielkiego Księstwa Litewskiego i Rusi Czerwonej. Są najmniej liczną mniejszością etniczną w Polsce, żyjącą w rozproszeniu na terenie całego kraju.

Karami w Polsce:

Właściwa mniejszość karaimska (obywatele polscy deklarujący narodowość karaimską) liczy 314 osób.

Spis wykazał, iż Karaimi żyją w

-województwie mazowieckim (98 osób),

-łódzkim (46 osób),

-dolnośląskim (46 osób),

-pomorskim (27 osób),

-kujawsko-pomorskim (14 osób),

-podlaskim (12 osób),

-opolskim (9 osób),

-lubelskim (4 osoby),

-wielkopolskim (3 osoby).

Zdecydowana większość przedstawicieli mniejszości karaimskiej mieszka w miastach (90,67%), na obszarach wiejskich zamieszkuje tylko 9,33% Karaimów. Wśród osób deklarujących narodowość karaimską dominują mężczyźni (63,64%

ANTOINE DE SAINT-EXUPÉRY

Kiči Bijćiek

Karaim
Karajče

Ojczysty język

Językiem ojczystym polskich Karaimów jest język karaimski, należący do kipczackiej grupy języków tureckich, jednak obecnie zdecydowana większość polskich Karaimów na co dzień posługuje się językiem polskim, który z racji rozproszenia i niewielkiej liczebności narodu wyparł ich ojczystą mowę.

Бура карны учадларъ,
Билювсюзь орунга;
Кимни аларъ кувадларъ,
Ельтядларъ кайгыга?..

Керюнять, ки баръ дунъя—
Каттыларъ сувухтанъ,
А сень айтасъ, ки сая,
Исси сюварликтянь!

Кайданъ язбаши келять
Айтъ мая сюваринъ,
Кайда сюварликъ туватъ,
Танысынъ юрягимъ?...

Унутумъ кайгыларны,
Сувухъ ичкиридя;
Кючяйтъсинляръ ёчлярни—
Таввулларъ орамда!..

Szymon Kobecki (1865[?]-1933)

Kyszyn

Zima

Tierzialiar buzlahanlar,
Suvuch ickiridia.
Oram usnu tavullar
Kiuciu oczliarindia.

Bura karny uczadlar
Biliuvsiuz orunha.
Kimni alar kuvadlar,
El'tiad'liar kajhyha?

Kioriuniat' ki bar dunja
Kattylar suvuchtan,
A sieni ajtas, ki saja
Issi siuviarliktian?

Kajdan jazhaszy kieliat'?
Ajt maja, siuviarim,
Kajda siuviarlik tuvat?
Tanydyn ũriagim...

Unutum kajhylarny
Suvuch ickiridia.
Kiuczajt'sinliar oczliarni
Tavullar oramda!

Mróz na szybach już kwitnie,
W izbie zimno przejmuję.
Zamieć sroga okrutnie
Na ulicy panuje.

Płatków śnieżnych obłoki
Lecą chmurą w nieznane.
Za kim one tak pędzą
Mocnym wiatrem niesione?

Świat cały zdaje mi się
Skula lodu okowa,
A ty mówisz mi, że cię
Miłość żarem rozgrzewa.

Skąd ta wiosna przychodzi?
Powiedz mi, ukochana,
Gdzież to miłość się rodzi?
Memu sercu nieznana...

Niech zapomnę o troskach,
Choć ziąb w izbie panuje.
Choć na ulicy zamieć,
Co litości nie czuje.

Таввулларъ орамда!
Кючяйтъсинляръ ёчлярни—
Сувухъ ичкиридя;
Унутумъ кайгыларны,

Таввулларъ орамда!
Кючяйтъсинляръ ёчлярни
Сувухъ ичкиридя;
Унутумъ кайгыларны,

Co miłości nie czuje?
Sroga na przel zimno?
Sroga wiec w izbie beznie,
Jedni zimno o rozgrzewa?

Dziękuję za uwagę

Źródła: Wikipedia